

# Finansklagenemnda Skade

## Avgjørelse FinKN 2026-919

25.8.2026

If Skadeforsikring NUF

Bilansvar

Sannsynliggjort at motpartens bil voldte skaden? – bevisbyrden – bal. § 8.

Saken gjaldt en påstått påkjørsel bakfra i et lyskryss mellom klagers personbil og motpartens firmabil. Det ble ikke utarbeidet felles skademelding eller observert synlige skader på stedet, men partene utvekslet telefonnummer og senere SMS-meldinger om mulige skader. Klager anførte at motparten traff hans bil bakfra mens han sto stille ved rødt lys, noe motparten bestred. Foretaket la til grunn at partenes forklaringer var motstridende, og at det ikke forelå tilstrekkelige bevis for klagers fremstilling. Saken ble derfor avgjort med at hver part dekket egen skade. Klager gjorde gjeldende at skadebildet, SMS-korrespondansen og motpartens opprinnelige forklaring underbygget hans krav, mens foretaket fastholdt at bevisbyrden ikke var oppfylt. Nemnda kom til at klager ikke i tilstrekkelig grad hadde sannsynliggjort at motpart hadde forvoldt skaden.

---

### Saksfremstilling

Saken gjaldt ansvarsfordeling etter angivelig sammenstøt mellom klagers og motpartens bil.

Det inntraff en hendelse mellom klagers personbil og mot motpartens firmabil i et lyskryss 17.2.26, hvor klager anførte at motpartens bil traff hans kjøretøy bakfra. Det ble ikke utarbeidet felles skademelding i forbindelse med hendelsen.

I etterkant utvekslet klager og føreren av firmabilen SMS-meldinger.

Klagers kjøretøy ble besiktiget på verksted 18.2.26. Skadene ble taksert til kr 26 362 og gjaldt reparasjon av bakre støtfanger, herunder utskifting av støtfangerdeksel og tilhørende sensorer, samt nødvendig demontering, lakkering og kalibrering. Av notat inntatt i arbeidstaksten fremgikk følgende:

Kunde forteller at støtfanger er kommet lenger ut høyre side mot skjerm etter sammenstøt. Skade på nedre del av fanger, som kunden mente kom nå, dette er lakkert plast, så da må vi skifte fanger

Klager hadde tegnet forsikring i Fremtind Forsikring AS, mens motpartens firmabil var forsikret i If Skadeforsikring NUF (heretter «foretaket»). Av forklaring fremgikk:

Den 17. feb ble min bil påkjørt bakfra i lyskryss ... mens jeg sto stille som første bil bak rødtlyset. Føreren av motpartens bil opplyste at 'hun fikk noe under foten som medførte utilsiktet trykk på gasspedalen før det skjedde nødbrems'.

Av motpartens forklaring i nettskademelding 20.2.26 fremgikk:

Vi stod stille på rødt lys. Bilen foran var en Nissan Leaf. Føreren steg plutselig ut av Nissan Leaf og spurte om vi hadde vært borti bilen hans. Dette hadde vi ikke merket. For sikkerhets skyld ble det gjennomført en kort visuell inspeksjon av begge kjøretøyene. Ingen av partene kunne se skader på noen av bilene. Føreren av Vito oppga sitt mobilnummer i tilfelle det likevel skulle vise seg å være skade. Vår vurdering i etterkant er at Vitoens parkeringssensor ga nærhetsvarsel når vi ventet på rødt lys, og at føreren derfor trykket hardere på bremsen for å sikre bilen.

Foretaket vurderte at det ikke forelå tilstrekkelige bevis for påstanden om at motpartens kjøretøy hadde påkjørt klagers kjøretøy bakfra. Partene ga motstridende forklaringer om hendelsesforløpet, og det forelå verken vitneforklaringer eller annen objektiv dokumentasjon som kunne avklare ansvarsforholdet. Foretaket anså heller ikke den fremlagte SMS-korrespondansen som en erkjennelse av ansvar fra motpartens side. Saken ble derfor løst med at hver part dekket egen skade.

Klager brakte saken inn for Finansklagenemnda 6.4.26.

**Klager** anfører at motpartens bil traff hans kjøretøy bakfra mens han sto stille ved et lyskryss. Det ble ikke observert synlige skader på stedet, og partene ble enige om at bilen skulle undersøkes nærmere etter vask. I etterfølgende SMS-korrespondanse ba motparten om opplysninger og bilder av eventuelle skader, noe som underbygger at hun oppfattet hendelsen som en mulig skadehendelse. Motpartens senere benektelse av kontakt samsvarer ikke med hennes tidsnære uttalelser. Skader på bakre støtfanger og sensorer ble påvist og taksert dagen etter hendelsen, og skadebildet, sammenholdt med motpartens opplysninger om en nødbrems, var forenlig med en påkjørsel bakfra. På denne bakgrunn gjør klager gjeldende at motparten er ansvarlig for skaden på hans kjøretøy.

**Foretaket** anfører at saken er korrekt avgjort ved at hver part bærer sin egen skade. Det foreligger ikke tilstrekkelige bevis for at motpartens firmabil påkjørte klagers kjøretøy bakfra. Partene har gitt motstridende forklaringer om hendelsesforløpet, og det foreligger verken vitneforklaringer eller annen objektiv dokumentasjon som underbygger klagers fremstilling. Den fremlagte SMS-korrespondansen innebærer ikke noen erkjennelse av ansvar fra motpartens side. Det er klagers bil som har bevisbyrden for at hendelsen fant sted slik klager beskriver, og denne bevisbyrden anses ikke oppfylt på grunnlag av den dokumentasjonen som er fremlagt.

### **Sekretariatets konklusjon:**

Nemndas sekretariat avgjorde saken i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22. Klager fikk ikke medhold:

Ansvarsfordeling i bilkollisjonssaker reguleres av bilansvarslova (bal).

Spørsmålet er om foretakets ansvarsfordeling er i tråd med bal. § 8.

Kort oppsummert er ansvar etter denne bestemmelse betinget av enten utvist uaktsomhet (a), teknisk svikt (b) eller brudd på trafikkreglene (c). Hvis begge parter forhold tilsier at de kommer inn under et eller flere av disse alternativene, så skal det foretas en skyldfordeling etter annet ledd i samme bestemmelse.

Det er kravstiller som har bevisbyrden for sitt krav. I dette ligger det at hver av partene må sannsynliggjøre at motparten har vært uaktsom eller overtrådt trafikkreglene for å kunne få dekket skaden av motpartens foretak. Dersom ingen av partene klarer å sannsynliggjøre et grunnlag for ansvar hos motparten, gjelder hovedregelen om at partene må bære egen skade.

Det foreligger ingen fellessignert skademelding. I skademelding opplyser motpart at fører av firmabilen sto stille for rødt lys med din bil foran. Du skal ha gått ut og spurt om kontakt, noe som ble avvist. Det ble foretatt en kort visuell kontroll av begge kjøretøy uten at synlige skader ble observert. Du oppga ditt telefonnummer i tilfelle skade senere skulle avdekkes. Motparten har videre forklart at parkeringssensoren ga varsel i situasjonen, og at føreren økte bremsetrykket for å sikre at bilen sto stille.

Du forklarer at din bil sto stille ved lyskryss da motpartens bil kom bakfra og traff ditt kjøretøy. Fører av motpartens bil skal deretter ha forklart at hun fikk noe under foten, som førte til et utilsiktet trykk på gasspedalen før hun bråbremsset. Ved kontroll på stedet ble det ikke observert umiddelbare skader, og kjøretøyene var tilgriset av vinterføre, noe som vanskeliggjorde en full vurdering. Partene avtalte derfor at du skulle vaske bilen og foreta en nærmere inspeksjon før endelig tilbakemelding.

Sekretariatet forstår det følgelig slik at partene i det vesentlige er enig i hendelsesforløpet, men uenig om hvorvidt det oppstod fysisk kontakt og skade på din bil i situasjonen. Videre foreligger det ingen nøytrale vitneforklaringer eller videoopptak som underbygger noen av partenes påstander.

Du anfører at motparten kort tid etter hendelsen tok kontakt og skrev: 'Hei! ... her! Bare å sende melding dersom du skulle oppdage noe, håper alt er i orden', samt anmodet om bilder og opplysninger om eventuelle skader. Etter ditt syn tilsier dette at motparten oppfattet hendelsen som en mulig skadehendelse. Saken fremstår derfor etter din oppfatning ikke som et rent «påstand mot påstand»-tilfelle, men som en motstrid mellom motpartens tidsnære opptreden og hennes senere uttalelser, hvor hun bestrider ansvar.

Sekretariatet bemerker at det må fremlegges skjumbilder som sannsynliggjør at meldingen faktisk er sendt av motparten, for at den skal kunne tillegges bevismessig vekt. Selv dersom den gjengitte ordlyden legges til grunn, kan sekretariatet ikke se at motparten ved denne kommunikasjonen har erkjent ansvar for sammenstøtet. En oppfordring om å gi beskjed dersom det avdekkes skade, kan etter sekretariatets vurdering ikke i seg selv anses som en ansvarserkjennelse.

Videre anfører du at du i korrespondansen benyttet begrepet 'treffpunkt', og at det ville vært nærliggende for motparten umiddelbart å bestride dette dersom det ikke hadde funnet sted noen kontakt mellom kjøretøyene.

Selv om det legges til grunn at motpartens kjøretøy var i kontakt med ditt kjøretøy, må det i tillegg sannsynliggjøres årsakssammenheng mellom den aktuelle hendelsen og de skadene det kreves erstatning for. På bakgrunn av den fremlagte korrespondansen kan sekretariatet ikke se at motparten har erkjent ansvar for de skadene som er taksert til kr 26 362.

Det er ikke fremlagt bilder av kjøretøyene etter hendelsen. Sekretariatet har dermed ikke fått anledning til å bekrefte skadeomfanget på din bil, eller vurdere om det var merker på motpartens bil som samsvarte med skadene på ditt kjøretøy. Samtidig gjøres det oppmerksom på at sekretariatet ikke har teknisk kompetanse, og at vi i utgangspunktet ikke tar stilling til hvordan en kollisjon har oppstått ut fra bilder av skadeomfang alene, jf. bl.a. **FinKN 2020-518**. For at vi skal kunne ta stilling til ansvarsspørsmålet må vi få tilsendt fagkyndige uttalelser, rekonstruksjon eller analyse av situasjonen som dokumenterer at motparten er å bebreide for sammenstøtet.

Det er fremlagt verkstedtakst for skade på bakre støtfanger, herunder utskifting av støtfangerdeksel og sensorer samt tilhørende lakk- og kalibreringsarbeid. Av taksten fremgår det at du har opplyst om forskyvning av støtfanger på høyre side og skade på nedre del etter sammenstøt. Sekretariatet kan ikke se at verkstedet har vurdert skadene som forenlige med et sammenstøt med motpartens bil, eller at det er vurdert at skadene fremstår som ferske eller tidsmessig knyttet til en påkjørsel bakfra.

Sekretariatet kan ikke utelukke at hendelsen har skjedd slik du beskriver, men finner etter en samlet vurdering at dette ikke er tilstrekkelig sannsynliggjort. Som nevnt vil vi ved behandling av saker kun forholde oss til den skriftlige dokumentasjonen som partene har innhentet og fremlagt. Det foreligger motstridene forklaringer, og det er ikke fremlagt nøytrale vitner eller andre tilstrekkelige teknisk bevis som kan bekrefte noen av partenes påstander. Tilfellet må derfor løses med at hver part bærer sin egen skade, jf. bal. § 8.

Til støtte for dette kan det eksempelvis vises til **FinKN 2018-296**, hvor nemnda uttalte følgende:

Klager hevder at motparten er ansvarlig for skader på klagers scooter. Dette bestrides av motparten, som anfører at skadene stammer fra en tidligere hendelse. De fremlagte bildene er ikke tilstrekkelige til å dokumentere at skadene på scooteren er forårsaket av motpartens bil, og det er ikke fremlagt vitneerklæringer eller tekniske bevis for klagers påstand. Nemnda har derfor ikke grunnlag for å si at det foreligger ansvarsgrunnlag hos noen av partene. Løsningen er i så fall at hver part bærer sin skade etter bal. § 8 første ledd, jf. **FinKN 2017-670**.

Etter dette har vi kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Klager klaget avgjørelsen til nemnda, jf. tredje ledd i samme punkt i saksbehandlingsreglene. Det er ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse.

### **Finansklagenemnda Skades begrunnelse**

Spørsmålet til nemnda er om foretakets ansvarsfordeling er i tråd med bal. § 8.

Nemnda slutter seg enstemmig til sekretariatets konklusjon.

### **Finansklagenemnda Skades konklusjon**

Foretaket gis medhold.

*Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).*